

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/786/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120311803
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120311803.8

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BPT LEASING, a.s., so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava, IČO: 31 357 814, zast.: Mgr. Vladimír Šárnik, Rožňavská 2, 821 01 Bratislava-Ružinov, proti povinnému: V. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. 6, XXX XX Z., zast.: JUDr. Vladimír Fraňo LL.M., advokát, Haškova 18, 915 01 Nové Mesto nad Váhom o vymoženie 9 357,57 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Martišík st., so sídlom exekútorského úradu Samoty 1061, 020 01 Púchov, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 21. 04. 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 21. 04. 2021 **z a m i e t a.**

II. Povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 21. 04. 2021 **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05. 06. 2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 9 357,57 Eur s príslušenstvom na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - platobného rozkazu sp. zn.: XXRob/XXX/XXXX zo dňa 13. 08. 2009 vydaného Okresným súdom Trenčín, vykonateľný 07. 11. 2009.

Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 19. 03. 2021 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi oprávneného doručené dňa 24. 03. 2021.

Uznesením sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 21. 04. 2021 vyšší súdny úradník nepriznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V uznesení okrem iného uviedol, že súd uznesením zo dňa 19. 03. 2021 rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, tak že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Oprávnený si prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 24. 03. 2021 doručeným do elektronickej schránky súdu dodatočne po rozhodnutí súdu o návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov konania s poukazom na ust. § 199a ods. 1 a § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) per analogiam, ktoré oprávnenému vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 165,41 Eur (126,97 Eur + 10,87 Eur + 20 % DPH). Súd konštatoval, že oprávnený si pri vyjadrení zo dňa 23.12.2020 k návrhu povinného na zastavenie exekúcie náhradu trov súvisiacu s týmto vyjadrením k návrhu povinného nevyčísľil a ani len neuplatnil. Oprávnený si tieto trovy uplatnil a vyčísľil až v rámci podania zo dňa 24. 03. 2021, t.j.

dodatočne po rozhodnutí súdu o návrhu na zastavenie exekúcie. Súd uviedol, že uplatňované trovy právneho zastúpenia oprávnenému nemohol priznať, keďže si ich neuplatnil, ani nevyčíslil včas. Čo sa týka dodatočne uplatňovaných trov oprávneného (v uznesení chybné uvedené povinného), súd sa s trovami za úkony vo výške 165,41 Eur nestotožnil, pretože pri trovách exekúcie nemožno primerane použiť ustanovenia CSP týkajúce sa nároku na náhradu trov konania, konkrétne ust. § 262 ods. 1 CSP, keďže Exekučný poriadok priamo obsahuje úpravu týkajúcu sa exekučných trov. Úprava trov v exekučnom konaní je špeciálna a je odlišná od úpravy trov podľa CSP. Úprava trov konania v Exekučnom poriadku je osobitná a komplexná a preto primerané použitie CSP ako všeobecného predpisu pri trovách exekúcie nepripadá do úvahy. Vzhľadom k tomu, že si oprávnený trovy konania včas neuplatnil, tak Exekučný poriadok súdu neukladá povinnosť pri rozhodovaní o návrhoch povinného (vyjadrenie oprávneného) na zastavenie exekúcie rozhodnúť aj o trovách, pokiaľ si ich účastník riadne neuplatnil. Exekučný súd vo všeobecnosti v prípadoch, keď si oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie alebo obdobne v sťažnostnom konaní trovy exekúcie neuplatní, tak o nich ex offo nerozhoduje, hoci by oprávnenému nárok na ich náhradu podľa úspechu vznikol. Vyšší súdny úradník zároveň uviedol, že v exekučnom konaní platí koncentračná zásada a exekučné konanie sa primerane riadi zásadou rovnosti účastníkov konania. V ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie tzn. procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote prenesené na uvedené ustanovenie. Povinný tak pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon musí uplatniť všetky svoje nároky a argumenty v zákonnej 15 dňovej lehote. Rovnako to platí aj pre oprávneného s poukazom na zásadu rovnosti účastníkov konania. Súd mal za preukázané, že oprávnený si v spojení so svojím úkonom podaného vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie trovy exekučného konania (trovy exekúcie) neuplatnil spolu s vyjadrením zo dňa 23. 12. 2020 a teda súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že Exekučný poriadok priznanie náhrady trov konania nepodmieňuje ich uplatnením, čo nepriamo priznáva aj súd, keď uviedol, že z ust. § 61k ods. 2 zákona Exekučného poriadku má vyplývať akási koncentračná zásada pre uplatnenie trov. Predmetné ustanovenie však oprávnenému žiadnu povinnosť ani podmienku neukladá, oprávneného sa totiž netýka vôbec, ale ustanovuje výlučne požiadavky na jeden konkrétny procesný úkon povinného, návrh na zastavenie exekúcie, čo je tam aj výslovne napísané. Ani žiadne iné ustanovenie Exekučného poriadku sa nezaobera spôsobom uplatňovania náhrady trov konania, táto otázka je preto upravená výlučne CSP. Oprávnenému teda súd mal priznať v zmysle ust. § 199a ods. 1 a § 200 Exekučného poriadku v spojení s § 262 ods. 1 CSP per analogiam náhradu trov konania bez potreby ich formálneho uplatnenia oprávneným. Súd tak pochybil dvojnásobne a to najprv tým, že v rozhodnutí o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie opomenul rozhodnúť o náhrade trov konania a následne súd pochybil znovu, keď svoju chybu nenapravil ani po výzve oprávneného. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby uznesenie zo dňa 21. 04. 2021 bolo zmenené tak, že oprávnenému bude priznaná náhrada trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

Povinný vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a správne, vydané po správne posúdenom skutkovom stave. Povinný sa stotožnil s právnym názorom exekučného súdu a navrhol, aby súd sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol správne, keď oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom odôvodnil. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 7 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) uvádza:

Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas (v rámci vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) neuplatnil. Oprávnený je pritom kvalifikovane zastúpený a pokiaľ si vedel riadne uplatniť trovy v návrhu na vykonanie exekúcie, nič mu nebránilo (hoc i jednou vetou) vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatniť si trovy konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného (vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie), aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku) o ďalších trovách exekúcie, súd o nároku oprávneného na náhradu trov konania súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v uznesení sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 19. 03. 2021 nerozhodoval. Súd zároveň uvádza, že Exekučný poriadok ukladá povinnosť rozhodnúť o trovách konania len pri rozhodnutí, ktorým exekúciu zastavuje podľa § 61l ods. 3.

K aplikácii ustanovení CSP ohľadom náhrady trov konania, súd konajúci sudcom dodáva, že úprava trov exekučného konania v Exekučnom poriadku je v zásade komplexná a je odlišná od úpravy trov podľa ustanovení CSP. O náhrade trov pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie súd postupuje rovnako ako pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie, keď podľa § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku si oprávnený, ktorý žiada vymôcť trovy exekúcie, tieto musí uplatniť už v elektronickom návrhu na vykonanie exekúcie. V opačnom prípade by mu ich súd nepriznal (neboli by uvedené v poverení na vykonanie exekúcie). Súd teda opätovne uvádza, že súd pri trovách v exekučnom konaní nepostupuje ex offa, ale len na návrh účastníka konania. Platí to tak pri návrhu na začatie konania, ako aj v ďalšom štádiu - v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

Súd konajúci sudcom sa vzhľadom na uvedené stotožnil so záverom vyššieho súdneho úradníka v uznesení sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 21. 04. 2021 o tom, že keďže si oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd oprávnenému (aj napriek podaniu zo dňa 24. 03. 2021) nárok na náhradu trov nepriznal. Preto sudca sťažnosť oprávneného voči uzneseniu sp. zn. 48Ek/786/2020 zo dňa 21. 04. 2021 podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Povinný bol v tomto konaní úspešný (súd zamietol sťažnosť oprávneného), voči oprávnenému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním. Keďže povinný si náhradu trov konania neuplatnil, súd povinnému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).